

Arbejdsmiljøet spiller en stor rolle for os, for den livskvalitet, som hr. Flemming Oppfeldt talte om at man har i dag, når man bliver ældre, i forhold til tidligere, gælder kun nogle grupper af ældre. Det afhænger af, hvilket job man har haft i livet, og det er i høj grad de mennesker, der har haft et monotont, nedslidende arbejde – og det kan både være fysisk og psykisk – der bliver ældre i ordets overførte betydning før andre.

Med hensyn til delefterlønnen og de konsekvenser, vores forslag har, er det lavet sådan, at man bare kan flytte lidt på procenterne, så er incitamentet og tilskyndelserne jo lidt anderledes. Vi har ikke noget ønske om, at folk skal blive på arbejdsmarkedet til et bestemt tidspunkt eller ikke. Vi synes bare, man skal indrette ordningerne sådan, at man kan vælge.

Jeg kender masser af mennesker, der ville være lykkelige ved at blive på arbejdsmarkedet og er lykkelige ved at være på arbejdsmarkedet langt op i tresserne, og hvorfor skulle de ikke have lov til det? Men problemet med hensyn til delefterløn er, at når det drejer sig om mennesker, som befinder sig på lavindkomstområdet, så er der en negativ tilskyndelse til at vælge delefterlønnen i forhold til efterlønnen. Det kan i virkeligheden ikke betale sig. Man sætter penge til i nogle situationer, hvis man er på lavindkomst og vælger delefterløn i stedet for at vælge efterløn, og det er u hensigtsmæssigt.

Det er da muligt, at vores forslag vil bidrage til, at nogle ville vælge delefterløn, som i dag er på fuld tid på arbejdsmarkedet, men jeg er også sikker på, at vi kan indrette ordningen sådan, at man ikke netto ville miste folk på arbejdsmarkedet. Det kunne man sagtens, for det afhænger af, hvordan man vil have de økonomiske mekanismer i denne her forbindelse, hvor meget man skal fradrage. Vi siger ikke, at den og den tror vi er den eneste model. Det eksempel, vi har taget her, er et regneeksempel, og det er cirka dér, vi kunne forestille os det, men ikke nødvendigvis dér.

Derfor synes jeg, det er vigtigt at sige, at folk, der runder de tres år, skal have valgmulighederne mellem at være fuldt på arbejdsmarkedet, delvis på arbejdsmarkedet eller slet ikke på arbejdsmarkedet, og så har vi nogle økonomiske tilskyndelser til, at de kan vælge det ene eller det andet. Selvfølgelig skal det være mest attraktivt at være fuldt på arbejdsmarkedet og derefter at være delvis og derefter ikke at være

på arbejdsmarkedet. Sådan kan man indrette systemet.

Man kan så diskutere, om man heller ikke skal have loft helt op. Jeg mener, det er meget fornuftigt, at vi har 67-års-grænsen for folkepension. Det er jeg meget tilhænger af. Så har vi forskellige ordninger, som gør, at pensionsalderen de facto er sat ned.

Hvad så med dem over 67 år? Dér mener jeg, at hvis man har så meget overskud til den tid, at man vil være på arbejdsmarkedet, så er det jo en glæde i sig selv, og man tjener også godt ved at være på arbejdsmarkedet, selv om man er over 70 år. Det kan godt betale sig. Men der er nogle regler i vores samfund, der siger, at nogle steder inden for det offentlige kan man ikke være, når man har rundet de 67 år. Det har vi nu ikke tænkt os skulle afskaffe, men det er da rigtigt, at der godt kan være nogle, der synes, at de kunne fortsætte lidt endnu. Nogle steder er det 70-års-grænsen, og nogle steder er der ingen grænse, og man kan da godt sige, at der slet ikke behøver at være nogen grænse for, hvor længe man må være de forskellige steder. Problemet er, at der kan være nogle i job, hvor de aldrig finder ud af, at de blevet for gamle, og så bliver de hængende hele tiden.

Men intentionen med vores forslag var at få diskussionen om, hvad man kan gøre ved det her, og vi ved godt, at der er noget undervejs. Jeg synes også, det er værd at understrege, at der er nogle regioner, hvor man gør mere for det, end man gør andre steder. Nogle steder er arbejdsløsheden ikke særlig høj i forhold til andre steder, og så er det lettere at sætte noget ind over for de ældre på arbejdsmarkedet. Men andre steder, hvor arbejdsløsheden er meget gennemsnitlig, er det også muligt at få ældre i gang. Efter at vi fremsatte vores forslag, kunne jeg konstatere, at i den region, jeg selv kommer fra, Århus Amt, havde man gjort en særlig indsats og haft succes med det. Det er sådan nogle ting, man skal lære af, og jeg mener, at en række af de her ting kan arbejdsministeren gøre i samarbejde med arbejdsmarkedsrådene. Så er det bare afgørende at få det gjort.

Det er også rigtigt, at markedet – og det er nok det, Venstre tror mest på i den her forbindelse – gør det af sig selv. Det gør da også noget, at arbejdsløsheden er faldet, og at det så er lettere for ældre at være på arbejdsmarkedet, men det, der er tosset, er, at vi kunne risikere, at vi igen fik stigende arbejdsløshed. Det kunne vi